

Saopštenje za javnost

Žalba / Zaštita pravnog poretka Crne Gore i osnovnih ljudskih prava i sloboda

Povodom nasilnog i antidemokratskog postupanja ovlašćenih predstavnika Skupštine Crne Gore kad je legitimno ovlašćenim predstavnicima NVO Udruženju priređivača igara na sreću UPIS grubo onemogućeno učešće u raspravi Odbora za ekonomiju, finansije i budžet 29, odnosno 30. jula 2013, (uredno pozvanih da učestvuju u raspravi o Predlogu dopune Zakona o PDV-u iniciranom uz podršku 18.000 građana preko ovlašćenih poslanika), pravni zastupnik Udruženja je uložio žalbu na neprihvatljivu presudu Osnovnog suda u Podgorici.

Maliciozno pogrešna, pravna, činjenična, čak i pravopisna zaključivanja, Osnovni sud u Podgorici je nekritički preuzeo iz krajnje kontradiktornog obrazloženja rešenja Višeg suda i time, bojimo se, počinio nešto nepojmljivo pravnoj državi - poistovjetio Skupštinu Crne Gore sa njenim predsjednikom - Rankom Krivokapićem.

To poistovjećivanje zakonodavnog tijela jedne pravno uređene države sa jednim fizičkim licem, ma kakvu javnu funkciju on vršio, nije samo vrhunac nezakonitosti, već neotklonjivo upućuje na osnov ozbiljnih sumnji u to - da su sudovi politički stali na stranu Ranka Krivokapića u uverenju ili pak ničim opravdivoj zabludi da na ovaj način brane i odbrane kredibilitet Skupštine CG, mjesta gde se 29. i 30. jula 2013. dogodio najgori i najperfidniji akt diskriminacije koji nije zablježen u istoriji, ne samo crnogorske istorije, već i istorije komparativnog parlamentarizma - uopšte. Žalba je posebno akcentovana na sumnju u proziranu prelomnost vaninstitucionalnog uticaja i zloupotrebu političke moći i pozicije predsjednika Skupštine CG, inače dipl.pravnika - Ranka Krivokapića. Politikantstvo jednog čoveka je izgleda izvjesnim nadvladalo i savladalo sudsku vlast i narušilo temeljne oslonce vladavine prava.

Zato treba podvući da je zakon, i iznad suda, i iznad Vlade, i iznad Skupštine koja ga donosi. I zato se više nikad ne smije dozvoliti da se bilo koji državni funkcioner zakonodavne ili izvršne vlasti usudi staviti svoj lik i djelo - iznad Ustava i iznad zakona i primarnih postulata konvencijskog prava kao neodvojivog sastavnog dijela unutrašnjeg pravnog poretka današnje i svagdašnje Crne Gore. Zato je sada i ovdje dalekosežno važan zadatak Višeg suda u Podgorici da postupajući po žalbi povрати narušeno povjerenje u samostalnost, nepristrasnost i nezavisnost sudske vlasti i vjeru u pravično suđenje, ne cijeneći pritom političke moći trenutnog ili ma kog budućeg predsjednika Skupštine Crne Gore, već sopstvenu ustavnu ulogu, kao i svoj profesionalni i etički kodeks, koji je "iznikao" u ovom nezapamćenom ne pravnom - nego sumnjamo - političkom presedanu. Svi građani CG moraju steći prijeko potrebnu pravnu sigurnost da ih niko više nikada - na nezakonit i povrhn toga diskriminatorski način ne može i ne smije, izbaciti iz suvereno "njihove" - **SKUPŠTINE CRNE GORE**.

Skupština treba izvući za svagda pouku - da njena nadležnost nesmije i ne može preći granice ustavnih nadležnosti i doprijeti do nezavisnog i nepristrasnog sudstva kao tekovine demokratske trodjelne podele vlasti, svake pravne države koja drži do svog ugleda, kojoj je stalo da taj ugled popravi i takav održi a sve radi ostvarenja i zaštite osnovnih ljudskih prava i sloboda svakog građanina Crne Gore - kao preduslova nužnog etabliranja etičnosti - pravde i elementarnih zahtjeva pravnosti.

Advokatsko ortačko društvo Iustitia
adv. Vladan S. Bojić i drugi
Pravni zastupnik Udruženja

 ADVOKATSKO ORTAČKO DRUŠTVO IUSTITIA adv. Vladan S. Bojić i drugi Sjedište: Podgorica (PC EuroPoint) Adresa: ul. Svetlane Kane Radević br. 3 CRPS reg.br. 2-005753 PIB 02317028 PDV Reg.br. 30/31-01613-3	
Poslovni broj P 3403/15	
Osnovnom sudu u Podgorici za Viši sud u Podgorici	
Tužnici:	1. Sava Grbović sa prebivalištem u Podgorici, Bulevar Džordža Vašingtona br. 51 2. NVO Udruženje priređivača igara na sreću sa sjedištem u Podgorici, Rimski Trg br. 50 3. Marko Piletić sa prebivalištem u Podgorici, ul. Zmaj Jovina br. 211 4. Sandra Milić sa prebivalištem u Podgorici, Crnogorskih serdara bb
Punomoćnik:	Aod Iustitia adv. Vladan S. Bojić i drugi
Tuženi:	Država Crna Gora – Skupština Crne Gore
Zakonski zastupnik:	Zaštitnik imovinsko-pravnih interesa
Osnov:	Naknada nematerijalne štete zbog diskriminacije i/ili povrede prava ličnosti
Vrednost predmeta spora:	200.000. Eur sa spp.

ADVOKATSKO ORTAČKO DRUŠTVO IUSTITIA
adv. Vladan S. Bojić i drugi

Sjedište: Podgorica (PC EuroPoint) Adresa: ul. Svetlane Kane Radević br. 3

CRPS reg.br. 2-005753 PIB 02317028 PDV Reg.br. 30/31-01613-3

Poslovni broj **P 3403/15**

Osnovnom sudu u Podgorici
za
Viši sud u Podgorici

Tužioci: 1. **Sava Grbović** sa prebivalištem u Podgorici, Bulevar Džordža Vašingtona br. 51
2. **NVO Udruženje priređivača igara na sreću** sa sjedištem u Podgorici, Rimski Trg br. 50
3. **Marko Piletić** sa prebivalištem u Podgorici, ul. Zmaj Jovina br. 211
4. **Sandra Milić** sa prebivalištem u Podgorici, Crnogorskih serdara bb

Punomoćnik: Aod **Iustitia** adv. Vladan S. Bojić i drugi

Tuženi: **Država Crna Gora – Skupština Crne Gore**

Zakonski zastupnik: Zaštitnik imovinsko-pravnih interesa

Osnov: Naknada nematerijalne štete zbog diskriminacije i/ili povrede prava ličnosti

Vrednost predmeta spora: 200.000. Eur sa spp.

Po procesnim prerogacijama čl. 361 i čl. 363, u vezi čl. 366 do čl. 369 ZPP punomoćnik tužilaca u zakonom zadatom roku pobija **apsurdnu** presudu Osnovnog suda u Podgorici posl.br. P 3403/15 od 14.1.2016. zbog:

Bitnih povreda odredaba parničnog postupka (čl.367 st.1 i st.2 tač.15 ZPP)

Pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (čl.368 ZPP)

Pogrešne primjene materijalnog prava (čl.369 ZPP)

Po procesnoj normi iz **čl. 367 st.2 tač. 15 ZPP**-a ova presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati. Pravnorelevantne činjenice su nesporne i opštepoznate, a one preostale sa dovoljnom sigurnošću dokazane, **ali** je prilikom **silogizma** sud pravноваžan fakticitet zaobišao, ostavio ga van konteksta cjeline, smjerno nekritički posežući ka nelogičnim, nedosljednim i nepravim kontemplacijama iz kasatornog rešenja. Tako je sud izvukao pogrešne zaključke vođen nepromišljenostima više sudske instance sukobljenih sa svim naučnim postulatima. Takva, duboko kontradiktorna mala premisa (**propositio minor**) je zavela sud u kontradiktornu veliku premisu (**propositio maior**), i do kontradiktorne srednje premise (**terminus medius**), što je proizvelo **konkluziju**, tj. zaključak suda koji nema utemeljenja, niti u pravnosti, ni u logičkim principima, niti u osnovnoj etičkoj ravni.

Otuda je izreka presude suštinski kontradiktorna, jer se zasniva na kontradikcijama i kao takva je neodrživa. Predstavljani razlozi presude su „**zbirka probranih odlučnih činjenica**“, ne odgovaraju konkretnom životnom događaju do mjere da izaziva zabunu, da li se radilo o tematskom ili o nekom sasvim drugom zbivanju i licima. Stvoren je utisak da su prvo preuzete „pravne misli“ više instance, zatim doneta presuda, a potom opravdavana. Vještački iskonstruisana stvarnost činjeničnog stanja je u prekomjernom obimu suočena sa nizom apsolutnih odudaranja isprava, zapisnika koji sadrže iskaze svjedoka, stranaka s presuđenjem. Zahvaćenost **zbirke kolizija** kojom obiluje obrazloženje je u neodrživoj količini i kakvoći vidna, da ne može dovesti do zakonite i pravilne odluke suda. Kreiranje stvarnosti se ogleda u izostavljanju prejasnih činjenica kao i u njihovom prećutkivanju.

Propis čl. 369 ZPP-a predviđa derogirajući razlog zbog pogrešne primjene materijalnog prava koji konstantno postoji kad sud nije primjenio normu materijalnog prava koju je trebalo, kada je očigledno da odgovarajuće norme nije ni primjenio i svojim **slobodnim sudijskim uvjerenjem** na sasvim pogrešno *utvrđeno* stanje po prirodnom i neumitnom redosledu stvari primjenio takođe sasvim pogrešne propise. Uloga više sudske instance je sadržana i prevashodno važna u preispitivanju valjanosti, okvira i domašaja slobodnog sudijskog uvjerenja.

Obrazloženje sudske odluke treba da pokaže da se volja suda izražena u presudi poklapa s voljom izraženom na apstraktan način u zakonu, jer obrazloženje omogućava i služi za kontrolu logičkog procesa pomoću kog je sud presudio, da li su zaključci odluke saobrazni zakonu i logici. Postojanje obrazloženja sudske presude je nužna posledica načela ocjene dokaza po slobodnom sudijskom uverenju po kojem se **logička i psihološka ocjena izvedenih dokaza** vrši nevezano za zakonska pravila o vrijednosti pojedinih dokaza, uz **obavezu** sudije da u obrazloženju pruži razloge kojim se rukovodio prilikom donošenja odluke. Obaveza obrazloženja presude predstavlja pravilo koje postoji u interesu javnog poretka, jer **obrazloženje „čuva“ autoritet sudske presude** i zato jer samo po sebi obrazloženje predstavlja osnovno **jemstvo** protiv svakog oblika - **sudske proizvoljnosti**.

Strazburška praksa temelji pravo na dobro obrazloženu presudu jer je riječ o nuždi funkcionalnog usmjerenja (**reasons of a functional orientation**), pod čim se podrazumeva mogućnost stranke da prouči razloge sudske odluke i da u pravnom lijeku iznesu svoje argumente. Zato su, prema stanovištu Evropskog suda za ljudska prava, nacionalni sudovi u obavezi da jasno izlože osnove na kojim zasnivaju svoju presudu. Potreba valjanosti obrazloženja sudske odluke se izvodi i iz razloga pravne prirode (**reasons of legal theory**) jer se pravni stavovi izraženi u odluci mogu ispitati samo ako je sud dao jasno, potpuno i dovoljno logično obrazloženje. Ratio obrazloženja sudske odluke leži i u razlozima prihvatljivosti (**reasons of acceptability**), s obzirom da presuda rešava spor između stranaka, mora da sadrži uverljive razloge, koji isključuju baš svaku sumnju o suprotnome.

Svrha obrazloženja je da izvesti o subjektivnim i objektivnim elementima spora iznijetih razloga zbog kojih je sud doneo odluku u izreci presude. Subjektivne elemente čine zahtjevi stranaka kojima se određuju predmet raspravljanja i granice odlučivanja, činjenice koje su stranke iznijele, dokaze koje su predložile da sud ocjeni da li potvrđuju ili negiraju te činjenice. Objektivni elementi trebaju pružiti dovoljnu osnovu za bitan prikaz konkretnog spornog odnosa, relevantnih činjenica i za procesni metod koju je sud koristio prilikom izrade presude, jer kako stranke, tako i javnost mora saznati **srž sudijinog mišljenja**. A materijalno pravo je srž svake odluke i **izdaje** zaključak suda utemeljen na razboritosti, logici, da uvjeri čitaoca u korektnost ishoda snagom zaključivanja i moći argumenata. Pretpostavkama nije mjesto u sudskoj presudi, isto kao i pogrešan ili aprioran prikaz činjenica odaje loše znake i poruke, a još i gore - **potkopava autoritet i integritet sudijinog mišljenja**.

Pravni i činjenični argumentarijum, punomoćnik žalilaca će izložiti na najjednostavniji mogući način, da bi svi i svako imao dovoljno pravnog ali i laičkog razumijevanja da se uvjeri da s ovom presudom stvari ne stoje dobro i svima s pažnjom prosječno pažljivog čovjeka bilo jasno, da **zbirka protivrečja ne može biti temelj presude**.

ŽALBA
punomoćnika tužilaca (1. 2. i 4. reda)

u dva primjerka

bez priloga

Punomoćnik žalilaca **prvo, drugo i četvrtotuzenog** pobija presudu jer su **odbijeni svi zahtjevi svih tužilaca**. Presuda je nerazumljiva, nezakonita, nepravilna dodatno diskriminiše žrtve diskriminacije povlađujući vlastima. Najubedljiviji pristup u raspetljavanju ili kidanju **čvora** u koji se sud zamrsio je - **argumentum ad hominem**.

Kasatorni razlozi se mogu svrstati - u velikom i malom slovu „V“ **u ličnoj zamjenici** „Vas“ i u tome da žalilac prvog reda nije dokazao **svojstva** zbog kojih je po opštem sudu javnosti - diskriminisan sa ostalim žaliocima, a upravo na tim osnovama je struktuirana presuda uz to što je sudija pitao po zapovesti više instance prvožalioca da dokaže **svojstva** po osnovu kojih je diskriminisan: 1.) političko nepripadanje partijskoj ideologiji SDP-a i svojstvo 2.) kriminalne ličnosti, bezbjednosno interesantnog lica i pripadnika kriminalnog budvanskog klana. U provedenom postupku **sud je značajno pomogao žaliocima** da utvrde da je direktni izvršilac diskriminacije predsjednik Odbora za ekonomiju, finansije i budžet **Aleksandar Damjanović**, **sam ili će prije biti po uputu, RK** što je sa staništa žalilaca pravno nevažno, ali je **sud obrazlagajući sasvim raskrinkao počinioca nedjela**.

Prvo o prvom, od poslednje nenumerisane stranice gdje sud razjašnjava čl. 67 Poslovnika Skupštine CG: „...da u radu odbora **po pozivu** mogu učestvovati...**nevladine organizacije**...da se u konkretnom slučaju **predmetna norma** ima tumačiti da se **predstavnici (jedna diskriminacija)**, navedenih **pravnih lica koji se pozivaju (druga diskriminacija)** za učešće u radu nekog odbora kao što je u konkretnom slučaju **i urađeno (potvrda obe diskriminacije)**..te stoga da je po mišljenju suda ista **nevladina organizacija (pravno lice)**, bila zastupana od strane PM, kao zakonskog zastupnika II tužioca. **Ergo**, za sud je ispravno i zakonito da o tom kog će **predstavnik** pravno lice (Nvo UPIS) delegirati, **odlučuje drugi**, i to još konkretno - A. Damjanović?!

Kad se to stavi spram autoritativnog i za samsud nepobitnog stava o **suverenosti prava svakog pravnog lica** (a svaka NVO ex lege ima neporeciv naučni i pozitivnopravni status pravnog lica) **kog će opunomoćiti**, da je predstavlja po njenom sopstvenom nahođenju i procjeni zavisno od tema i o neotudivom prerogativu, ne samo NVO kao pravnog lica, već svakog pravnog lica u pravno uređenom svijetu, a **ovdje je drugi birao** i sud kaže: „**Takođe stoji činjenica da jeste u oblasti autonomije NVO UPIS da po svom odlučivanju delegira predstavnike koji će zastupati njihove interese na najpogodniji način..**“ (3. pasus, predzadnja str. odozgo).

U nastavku iste rečenice sud dodaje, tako što najpre **priznaje**, pa onda **zbunjuje** a zatim nanovo **priznaje**, evo: „ **ali** pri činjenici da je **sud našao** da je **poziv dostavljen Nvo UPIS odnosno PM** koji poziv je sastavni dio dopisa Odbora.. od 26.7.2012, zapravo poziv upućen PM (neuspješna gimnastika), a ne neimenovanom (!!) predstavniku II tužioca, te u konkretnom **od strane tužene NIJE ISPOŠTOVANA AUTONOMIJA TUŽIOCA DA PO SVOJOJ ODLUCI ODABERE PREDSTAVNIKA KOJI ĆE PRATITI SJEDNICU ODBORA**“. Ovim prvim i zadnjim dijelom pasusa **sud je UTVRDIO da organ tužene nije ispoštovao autonomiju Nvo UPIS** da samostalno odabere predstavnika, ali je usred pasusa **našao** da je poziv dostavljen Nvo UPIS odnosno MP?! Naime, **poziv je dostavljen pravnom licu Nvo UPIS i tu je tačka**. A „odnosno MP“ je kolizija koja zbunjuje. Jer, da je napisao „to jest“ „tj.“ poistovetio bi pravno i fizičko lice, a da to izbjegne uneo je izraz „**odnosno**“, što ima značenjsku **ideju da zaobiđe postojanje Nvo UPIS. Ako je to tako** onda sud preskačući nepreskočivo izrazom „**odnosno**“ (MP nije Nvo UPIS, nije ON po prirodi stvari nevladina organizacija, jer je bez Nvo UPIS „običan građanin“ koga ni Skupština, pa ni bilo koji njen odbor nikada ne bi pozivao). **Ako to nije tako**, onda je za očekivati da skupštinski odbori ubuduće pozivaju MP ili nekog ko će ga naslediti, a ne Nvo UPIS. Stara nemačka izreka kaže da se „**đavo krije u detaljima**“ a ovaj „**detalj**“ **detaljno dezavuiše sud**. Jer, posredi je **detalj koji otkriva** da je AD povredio pravo da UPIS izabere punomoćnika i sud želeći da to skrije, **otkriva..**

U narednom pasusu sud **opet objašnjava da je poziv upućen „odnosno“ PM**, i dodaje da Sava Grbović nije sudu dostavio **dokaz da ne pripada političkoj ideologiji** predsjednika Skupštine?! **Kakav bi to bio dokaz? Partijska knjižica druge političke partije?** Zar to nije zaštićeni lični podatak? Ako nije, **SG nema partijsku knjižicu nijedne partije**. Ali, sud traži i dokaz o „nepripadnosti ideologiji“ SG predsjednika Skupštine? To se nijednim u pravnoj nauci, dokaznim sredstvom, ne može i ne da dokazati, sem **ideološkog egzorcizma SG!**

Na trećoj strani odnazad, u drugom pasusu sud inter alia navodi: „...pa je predsjednik tog odbora (AD) uputio poziv Nvo UPIS Marku Piletiću) ovdje izostaje riječ „**odnosno**“, **pa ispada da je MP u stvari Nvo UPIS!?** U nastavku pasusa sud utvrđuje: „...da se koordinator obezbjeđenja štićenih objekata Radonjić Saša interesovao ...i pitao predsjednika Odbora AD da li je tužilac Grbović Sava imao poziv za sjednicu zakazanu za 29.7.2013. na šta mu je Damjanović odgovorio da Grbović Sava nije pozvan, već Piletić Marko (AD je izabrao MP, što je suvereno pravo autonomne volje pravnog lica, ovdje Nvo UPIS-a). Time je AD oduzeo Nvo UPIS-u ustavom, zakonima i konvencijskim pravom zajemčeno pravo da samostalno odlučuje kojeg će predstavnika delegirati!!! Tim je sud degradirao i poništio sopstveno utvrđenje da je autonomija volje pravnog lica na izbor predstavnika.

Poslednji pasus ove strane, je u stvari prepisivanje razmišljanja više sudske instance, kom sud nije imao kuraži da se argumentovano suprostavi. Ovo zato, jer odluke viših sudskih instanci nemaju pravnu, već samo faktičku obaveznost za sud nižeg ranga, za razliku od precedenata ES i Common law sistema. Da je tako, govori strana 5, zadnji pasus i prvi pasus strane 6, gdje viša sudska instanca **cijeni** da je poziv bio upućen za MP, (*poziv se upućuje „na“ Marka Piletića*), (*poziv za prisustvo sjednici u smislu načina obraćanja u kom su riječi „Vam i „Vaše” pišu velikim početnim slovom, a koji način pisanja se koristi u službenoj komunikaciji prilikom obraćanja jednoj osobi, a ne skupini ljudi ili pravnom licu, dok (...) se u elektronskom dopisu poziv upućuje „na“ MP, izvršnom direktoru podnosioca inicijative Skupštini zajedno s ovlašćenim poslanicima (...) pa ... je u konkretnom slučaju poziv upućen samo MP (...), te ako sud nađe da je poziv glasio na (M.P.), a ne na neimenovanog predstavnika (Nvo UPIS), da utvrdi da li su činom tuženog prvotužilac (S.G.) i četvrtotužilac (S.M.), stavljeni u nejednak položaj u odnosu na ostale predstavnike Nvo kod tvrdnje tužbe da je uobičajen poziv na sjednice Odbora takav da se poziv upućuje „na“ izvršnog direktora, koji je ovlašćen odrediti svog predstavnika da sa punomoćjem prisustvuje zakazanoj sjednici (...).*). A oba suda ne navode pravopisno pravilo.

To je perfidno, potpuno **proizvoljno razmišljanje** (ne i tumačenje, jer nema poziva na pravopisno pravilo koje bi se tumačilo), sa velikom dozom malicioznosti, prikriveno **ličnim osjećanjima** sudova o načinu obraćanja! U oblasti službene i svake kakvegod ozbiljne korespondencije se iz razloga **poštovanja** akceptenta dopisa, koristi **isključivo veliko slovo „V”** što je odraz nivoa kulturološke svijesti, kakvoće i tipa - **opšteg obrazovanja!** Poziv svakom pravnom licu se dostavlja pravnom licu **na pažnju, tj. attn.** direkora, predsjednika pravnog lica. Viša sudska instanca je i *de facto* i *de iure* ovime potpuno izvela zaključak i donela konačan sud, jer je bila u posjedu spisa, ali je taj **“vruć krompir”** prebacila nižoj instanci. Umjesto da se elementarnom logikom stvari suprostavi **kaširanom presuđenju** Višeg suda niži sud je do krajnosti **nekritički** kopipejstirao to - **razmišljanje**.

To objedinjeno razmišljanje sudova **u sferi pravopisa, nema nigdje uporišta u pravopisu**, sem u **injuriji**, jer nema koneksitet s jezičkim, gramatičkim, semantičkim, ontološkim tumačenjem *“obraćanja”* malim ili velikim slovom lične zamjenice “vi ili vas”, odnosno “Vi ili Vas” pošto **prosječno obrazovanje** nalaže da se nikada ne šalje poziv “neimenovanom” licu u pravnom licu, jer je to nedovoljno i pravopisno i kulturološko obrazovanje. Ako se na tom *stepeniku* viša instanca **okliznula**, nije to smjela niža sudska instance jer je laičko objašnjavanje naučnih disciplina **komunikologije, pravopisa i normativnih pravila korespondencije amaterizam i zloba**.

Ergo, iz ovakvih suptilnih razmišljanja suda (Višeg) se vidi da ne poznaje čak pravopisna pravila, jer se poziv ne šalje nekom “**na glavu**” i ne piše “**na**”, već po pravilima semantike i gramatike “**za**” ili “**na ime direktora**”, savremenije “**na pažnju**” ili “**attn**”, što sve ideje i svako dalje razmišljanje sudova i sroza i kompromituje.

Hajde da se i prihvati neprihvatljivo zvrje pitanja: Otkud pravo AD da bira punomoćnika pravnog lica? Da nije AD vlastodavac MP ili je to ipak pravno lice u čijoj je autonomnoj volji pravna moć i vlast opunomoćavanja?

Kako god se uzme, predsjednik Odbora AD je samovlasno selektirao MP i protivpravno ga opunomoćio.

Doloznost smjernog izvršioca naredbe i/ili samovlasnog naredbodavca se otkriva iz iskaza **Marka Piletića** na nenumerisanoj osmoj stranici otpozadi predmetne presude gdje na početku iskaza MP jezgrovitro jasno **kaže**: “U Sali u kojoj je trebalo da se održi sjednica **zauzeo je poziciju NOVINARA** dok su Sava Grbović i Sandra Milić od protokola upoznati da će biti kada dođe na red tačka o kojoj su trebali da raspravljaju..”

Na kraju nenumerisane strane unazad **Marko Piletić slikovito opisuje svoj položaj u koji ga je doveo AD**:

“Sava Grbović i Sandra Milić kao predstavnici Nvo UPIS-a su prošli normalnu procedure ulaska u skupštinsku zgradu, pri čemu je on imao prvenstveno - **AKREDITIV KAO NOVINAR I KAMERMAN** televizije 777 i sa tog aspekta je trebao da prati dešavanja na skupštinskom odboru.”

Sredinom 8. strane presude *manipulisani* **Marko Piletić daje modus operandi sopstvene izmanipulisanosti**:

“Međutim, **predsjednik odbora Aleksandar Damjanović** ga je u **jednom MOMENTU pozvao...da pređe ZA STO I ZAUZME TU POZICIJU**... da se osjetio vrlo nelagodno očekujući da SG i SM uđu u salu.. a u međuvremenu je sjednica počela...da je **pozvan od predsjednika odbora da uzme učešće ispred Nvo UPIS** ...čime je doveden u izuzetno **nelagodnu situaciju** (o temi rasprave ne zna ništa prim. pun.)... da je dao neke poznate informacije što je izazvalo **BURNE REAKCIJE..ISKUSNIH POLITIČARA I STRUČNJAKA ..** zbog čega se osjećao **UŽASNO KAO NA OPTUŽENIČKOJ KLUPI..!** O svemu ovom, pametnome dosta!

Predmetni sudski artificijelni tj. vještački pokušaj zamagljivanja i pravljenja nekakve misterije od stvari koje se bezizuzetno podrazumijevaju u savremenoj (još i **srednjovekovnoj**) komunikologiji i opštepoznatih i svuda u prosvjećenom svijetu **naravnih** korespodentnih standarda, uopšte i u pojmovnom razumijevanju i razlikovanju pravnih od fizičkih lica, pravnih kapaciteta zakonskih zastupnika pravnih lica, pa i NVO sa aspekta uvoda u građansko pravo i opšteg građanskog prava je tragikomičan i neprihvatljiv. A evo tek nekoliko osnovnih:

1. UPIS i drugi Nvo M.Bet su po zakonu ovlastili dva poslanika, Zorana Vukčevića i Zorana Jelića, pa prema tom podnosilac inicijative **nije nikakav Marko Piletić već isključivo Nvo UPIS i to kao pravni subjekt**;
2. **Svako pravno lice** (pravno lice je apstraktna kategorija, *nije moglo doći*) ima **suvereno pravo da ovlasti ili svog direktora kao zakonskog zastupnika ili da njega obaveže da ovlasti punomoćnika** iz redova stručnjaka za koje ono vjeruje da će valjano odgovoriti povjerenom zadatku. Zato su baš po punomoćjima zakonskog zastupnika UPIS-a **u radu istog Odbora ovlašćeni punomoćnici Nvo UPIS-a bila druga lica**;
3. **Marko Piletić je izvršilac volje** više desetina kompanija iz oblasti igara na sreću i **postupa kao izvršilac** u skladu s ulogom svakog direktora bilo kog pravnog lica da postupa **po nahodanju i volji osnivača**, a ona je apsolutno **neticajuća za pozivara**. Ovdje još i principijelna, jer Nvo UPIS za svaku priliku ovlašćuje i to više različitih profila stručnjaka različitih oblasti zavisno od teme. Kakva bi to bila nevladina organizacija kada bi joj predstavnika birao premijer ili predsjednik Skupštine ili predsjednik Odbora ili treće lice? **Nikakva!** Jer, **UPIS nije marionetska nevladina organizacija, a ponajmanje skupštinska i odbornička**.
4. Sudovi “slučajno preskaču” da je korespondencija pozivara vršena isključivo s Nvo UPIS s **pravnim licem** civilnog sektora, a ne s fizičkim. **Danas Marko, sutra Janko**, to je neprikosnovena privatna volja osnivača.

Uprkos svemu tome, sud je pribavio službeni akt Skupštine CG od 19.1.2015. da su punomoćnici UPIS-a na drugim sjednicama skupštinskih odbora bila druga lica, a ne tadašnji direktor Angelina Čolović i uprkos tome prenebregao ustaljenu skupštinsku praksu i slovo zakona, ništeći sopstveni stav u korjenu.

Viši sud je na strani 2, zadnji pasus naveo da je žalbu „...izjavila tužena“, a pošto znamo da je žalbu izjavio i zakonski zastupnik tužene **zaštitnik imovinsko-pravih interesa države Crne Gore, ali i saslušani svjedok** u ime organa tužene, Viši sud se nije odredio koju je žalbu usvojio, koja pravno važi, šta se zbilo s ovom drugom žalbom **Davidović mr Damira**, o kojoj Viši sud nije ne samo odlučivao, nego je nije ni naveo da postoji? Pošto se iz spisa vidi da ona postoji, to Viši sud o njoj nije doneo odluku. Naročito što je tom žalbom D.D. žalbenim zahtjevom tražio **da sud održi raspravu, ukine presudu i odbaci tužbu ali da se obavijesti o danu rasprave** da bi njoj prisustvovao predsjednik Skupštine **Ranko Krivokapić lično (?!)**. „*Ta žalba visi, kao i RK - lično.*“

Upravo u **toj žalbi je otkriven NAREDBODAVAC** izbacivanja tužilaca iz Skupštine 29. i 30. jula 2013, R.K. i nesporno **identifikovan** niži naredbodavac ili izvršilac naredbe, predsjednik Odbora Aleksandar Damjanović.

U Višoj presudi strana 6, drugi pasus Viši sud *verbatim* piše: “Nadalje, osnov za diskriminaciju jeste nejednako postupanje u odnosu na druga koje je vezano za **lično svojstvo (...)** **ali postoje i druga svojstva pojedinca koja kao takva mogu biti osnov za neopravdano pravljenje razlike**”. Dakle, nije posredi nikakav **numerus clausus**. Viši sud obrazloženjem kaže da nije utvrđeno “određeno lično svojstvo” da je “...**stajala obaveza prvostepenog suda da pita prvotužioca da li ostaje kod navoda iznijetih u tužbi u smislu navedenih ličnih svojstava i pretpostavljenih ličnih svojstava navedenih kao osnov za nejednako postupanje prema njemu (...strana 6 treći pasus)**”, a u narednom sud naglašava da je četvrtotužilac diskriminisan bez “ma kakvog” razloga, čime valjda želi reći da on nije imao ni lično svojstvo i time bi da “**skine sa stola**”- pravno jemstvo zabrane diskriminacije.

Opšti međunarodni i konvencijski negativni uslov za ograničenje “bilo kog” subjektivnog prava ličnosti je da to ograničenje **NIJE DISKRIMINATORNO, da postoji LEGALNOST** kao ograničenje subjektivnog prava ličnosti dovoljno jasno propisano zakonom i **da postoji LEGITIMNOST** ograničenja subjektivnih prava ličnosti ako služi nacionalnoj bezbjednosti, sprečavanju nereda i kriminala, zaštiti zdravlja ili morala ili zaštiti prava i sloboda drugih. To su *stricto iure* nesporni **KUMULATIVNI USLOVI**, jer se **subjektivna prava ličnosti ne smeju proizvoljno i samovlasno ograničavati**.¹A ovdje je ograničenje bilo još i – **BRUTALNO**.

Izostanak bilo kojeg od tri kumulativa znači čistu povredu subjektivnog građanskog prava ličnosti (**pravo na ugled, čast, dostojanstvo**). Štaviše, ovdje nijedan od tri propisana uslova da bi se nekom uopšte **ograničilo** vršenje subjektivnog prava ličnosti nije postojao. Naime, **ograničenje je bilo apsolutno diskriminatorno, nelegalno i nelegitimno**. To i ta sama viša sudska instance piše u kasatornom rešenju, čak citira pravne i konvencijske propise i poslovničke norme, ali nepravilno i očito maliciozno, sa lošom tendencijom zaključuje.

Konkluzivno stanovište suda da u postupku nisu utvrđena određena “lična svojstva” spram kojih bi se zaključilo da li je organ tužene uzimao u obzir neka lična svojstva kada je rigidnim mjerama narušavao subjektivna prava ličnosti (pravo na ugled, čast i dostojanstvo), prokazuje ozbiljnu fraudoloznost suda.

¹ V. Građansko pravo, prof. Vladimir Vodinelić, Pravni fakultet Univerziteta u Beogradu, 2014. strana 216 i dalje

Čl. 2 u st.2 Zakona o zabrani diskriminacije ("Sl. list Crne Gore", br. 46/10 od 6.8.2010, 40/11 od 8.8. 2011, 18/14 od 11.4.2014. dalje: ZZD) *expressis verbis* propisuje da je diskriminacija svako neopravdano, pravno ili faktičko, neposredno ili posredno pravljenje razlike ili nejednako postupanje, odnosno propuštanje postupanja prema jednom licu, odnosno grupi lica u odnosu na druga lica, kao i isključivanje, ograničavanje ili davanje prvenstva nekom licu u odnosu na druga koje se zasniva na ..političkom ili dr. mišljenju ..**pripadnosti grupi** ili **pretpostavci o pripadnosti grupi** političkoj partiji ili drugoj organizaciji kao i drugim ličnim svojstvima.

To potvrđuje da ni zakon ne definiše lična svojstva kao *numerus clausus* (*closed number*, zatvoren krug), već kao **otvoren krug svojstava ličnosti** koji se mogu identifikovati - u konkretnom opisanom životnom događaju i pri relevantnim okolnostima. **Čl. 14 ZZD** utvrđuje da je zabranjena diskriminacija pojedinaca ili grupa lica zbog **političkog ubjeđenja**, zbog "**pripadanja ili nepripadanja političkoj partiji ili drugoj organizaciji**". U praksi ES, pravnoj doktrini i konvencijskom pravu **osuđivanost i svi oblici kriminalizacije ličnosti** kao i ovdje epitet "**bezbjednosno interesantne ličnosti**" nesporno spadaju u krug ličnih svojstava, spram kojih se u svakodnevnom životu često preduzimaju diskriminatorska akta, jer je nejednak tretman zasnivan baš na njima.

Dakle, da bi nejednako tretiranje bilo diskriminacija, potrebno je da se ono zasniva na nekom ličnom svojstvu.

Drugim riječima, prema licu se nejednako postupa samo zato i upravo zato što ima neko lično svojstvo i to je ovdje jasno kao dan. Tužioci su bili izloženi nejednakom tretmanu upravo zbog predrasuda "kriminalnog ličnog svojstva i bezbjednosno interesantne ličnosti" prvotužioca koja su tada etabliрана u svim pisanim elektronskim (*Saša Radonjić, šef obezbjeđenja se obavještavao kako kaže u svom iskazu sa portala Vijesti*) i štampanim medijima i naravno Skupštini CG. Pretpostavljeno kriminalno svojstvo prvotužioca je prevaljeno na drugo, ali i četvrtotuženog, što je klasičan slučaj kada se radi o grupi lica koju povezuje isto lično svojstvo jednog od njih.

Lično svojstvo na kojem je diskriminacija zasnovana naziva se „osnov diskriminacije“. Osnov diskriminacije može biti neko *stvarno lično svojstvo* ili *pretpostavljeno lično svojstvo*. **Stvarno lično svojstvo jeste ono lično svojstvo koje zaista postoji**, koje je deo identiteta određene osobe. **Pretpostavljeno lično svojstvo jeste ono lično svojstvo koje osoba nema**, ali diskriminator smatra (vjeruje) da osoba ipak ima baš to **lično svojstvo**.

Zakon zabranjuje diskriminaciju na osnovu ličnog svojstva, bez obzira da li ono zaista postoji ili diskriminator samo pretpostavlja da postoji. Ključni **uzroci diskriminacije jesu razne predrasude i stereotipi** koje ljudi imaju prema drugima. **Predrasude** su vrsta stavova o nekim licima i društvenim grupama koji se ne zasnivaju na ozbiljnoj analizi, već predstavljaju neargumentovano mišljenje iz - **raznih pobuda**.

Predrasude grubo obezvređuju određeno lice i/ili zbog tog lica ili nezvezano s njim neku društvenu grupu, one se lako šire i utiču na formiranje negativnog mišljenja i odnosa prema grupi i licu. Predrasude često potiču iz neznanja, straha, **politikantstva**, želje da se lice i grupa zadrži i u inferiornom položaju i poniženju.

Predrasude su opasne, jer one mogu da dovedu do nesagledivih posledica. **Stereotipi** su pogrešna i najčešće negativna slika o određenom licu ili (zbog tog lica ili nezvezano za njega) društvenoj grupi, pri čemu se te osobine pripisuju **svim pripadnicima grupe** (svi članovi UPIS-a sem novinara (jer je on i novinar i tu se diskriminator nije sapleo), Marka Piletića (inače zadužen za debate povodom tema medija, jer je zaposlen u Tv 777, osnivača Lutrije CG ujedno izvršni direktor UPIS-a) su - kriminalci i bezbjednosno interesantna lica.

Diskriminator je tako glasno i jednostavno **pretpostavljajući lična svojstva prvotužioca Save Grbovića, tu predrasudu preneo i na četvrtotužioca i na prvotužioca Nvo UPIS**. To ilustrativno eksplikuju svi medijski i elektronski napisi i svi napisi od 29. i 30. jula 2013. Dovoljno ih je tek pročitati i shvatiti šta je bi **STVARAN RAZLOG** izbacivanja prvo i četvrtotužioca iz Skupštine. Tek da je **“kriminalac u Skupštini” je proglašeno!**

Sve i da su kriminalna svojstva postojala, tužioci nisu zbog toga mogli po zakonu biti protjerani, ali tužiocima je bilo stalo jer drže do časti, pa je **prvotužilac zakonito pribavio akta koja nište ta lična svojstva kao lažna**.

Sve potvrđuje izjava poslanika **Medojevića** o prvotužiocu: **“Došao da vrši pritisak na Krivokapića”** ili pak izjava Medojevića: **“Mislio sam da nas nećete toliko poniziti da uvodite osobe bezbjednosno interesantne za organe bezbjednosti u Skupštini, ali to je dokaz da ova vlast blisko sarađuje sa organizovanim kriminalom”**.

Toga je 29.7.2013. bilo unedogled, što je jedva dočekao vrh Skupštine CG, konkretno R.K, te izazvalo snažan **pritisak na predsjednika Odbora** i proizvelo **jurnjavu i intervenciju policije**. Zato prvotužilac nije imao potrebu da objašnjava što je bilo napisano, nego je u iskazu govorio i o kampanju koji prema privrednim društvima čiji je suosnivač, većinski akcionar i/ili zakonski zastupnik, a koja se bave djelatnošću igara na sreću vodi Uprava za igre na sreću, na čijem je čelu opet poznati član SDP-a Marko Čulafić (po partijskom ključu).

Svima koji žive u Crnoj Gori je danas još jasnije postupanje vrhuške Skupštine, tj. R.K. iako je kritičnog dana prvotužilac došao na sjednicu ne **“da vrši pritisak na Krivokapića”**, već kao punomoćnik UPIS-a u uvjerenju da će se R.K (bez obzira na njihov animozitet i nepripadanje njegovoj ideologiji, te toga što je **SG sugrađanin i blizak poznanik predsjednika partije većeg koalicionog partnera**), ponašati kao **dobar domaćin**, ali nije imao primisao, ni očekivao da će biti ne samo javno istjeran već uz sve to i **javno diskreditovan i ponižavan**.

Sažimanje ova **dva lična svojstva** koja je diskriminator imao kao osnov diskriminatoriskog djelovanja prema prvotužiocu (sasvim je nebitno kako se sama akcija unutar diskriminatora odvijala), rezultirala je teškim ekstenzijom diskriminacije, tj. **priširenjem** date diskriminacije i na Nvo UPIS i na SM. **Velika je to sramota!**

Tužiocima su aktima diskriminacije organa tuženog povređena subjektivna prava ličnosti a sud izvodi neku elaboraciju o neobaveznosti da predstavnici nevladinog sektora učestvuju u radu Odbora, ali bez prava odlučivanja (?!). Pa ko bi pomislio a nekamoli izrekao da predstavnici civilnog sektora imaju *pravo odlučivanja* u radi Odbora Skupštine CG i da se imperativno pozivaju? Sud svjesno hoće da napravi zabunu, jer se tužbena pretenzija zasniva na tome da su podnosioci inicijative (dva pravna lica nvo), pozvana (**pozivar nije imao pravo ni pravnu moć da bira kog će svaka konkretna nvo ovlastiti da je zastupa**, jednog, više i koja lica), jer bi to bilo zadiranje u suverenost pravnog subjektiviteta i **autonomije volje** svakog subjekta prava, pa i nvo.

Pošto je uredno u dva maha pozvana Nvo UPIS, ona je suvereno, vlasno i zakonomjerno opunomoćila svoja tri predstavnika (**Odboru za ekonomiju, finansije i budžet 7.3.2012**, o Predlogu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o igrama na sreću i na **Odboru za ustavna pitanja i zakonodavstvo od 12.3.2012**) UPIS je opunomoćio **tri punomoćnika**, prof. Blagotu Mitrića, dr Branka Jovanovića, adv. Vladana S. Bojića u normalnoj proceduri.

Svi ustavi i međunarodne konvencije jemče subjektivna prava, in concreto subjektivna prava ličnosti, što znači da su svi posebno uključujući državnu vlast obavezni da ih poštuju (ne povređuju), a državna vlast još i da ih štiti od povreda. Status **zajemčenih subjektivnih prava** ne sme da povredi ni zakonodavac putem normi koje donosi, a ne samo sudovi i organi koji primjenjuju zakone i druge izvore prava. Prema tome misli suda o tom da **tužioci nisu sprečeni u ostvarivanju fundamentalnih ljudskih prava je i konfuzna i zamešeteljska**.

Viši sud je svjesno izmješao tematiku i namjerno zamjenio teze. Konkretno, organ tužene je eksplicitnim nejednakim postupanjem u ovom slučaju prema Nvo UPIS, (kao što se vidi toga ranije nije bilo), s obzirom i upravo na obznanjena lična svojstva koja su predrasudama „o kriminalnoj sferi i pripadnosti drugotužioca budvanskom klanu“, da je „prvotužilac bezbjednosno interesantno lice“ kriminalizovala i četvrtotužioca, ni krivog ni dužnog, a tim i samog drugotužioca i to kao civilni pravni entitet - Nvo UPIS.

Ne treba nikome dokazivati opštepoznate činjenice (piše u čl. 218 st.1 ZPP), a svima je poznato da se npr. Nvo MANS uvijek poziva i čak poistovjećuje s Vanjom Čalović, ali na različitim skupovima, sjednicama odbora, povodom raznih pitanja i tema ona, zakonski zastupnik MANS-a (izvršni direktor) opunomoćuje Vuka Maraša, Dejana Milovca, Veselina Radulovića i dr. bez ikakvih ograničenja, te da niko nikada nije bio protjeran. Niko nije ni pomislio ni da pripita eto recimo primjera radi tu Vanju Čalović - zašto je opunomoćila (da uz nju, zbog specifikuma neke konkretne teme) budu još uključena druga lica - što nikada nije bio slučaj, ni s njom kao ni s bilo kojom drugom nevladinom organizacijom!

Zašto jedna gramatika važi za MANS a druga za UPIS? Nije valjda zbog poznatih simpatija R.K. prema V.Č. Samo na primjeru poređenja MANS-a i UPIS-a tuženi je izvršio prejasnu - diskriminaciju tužilaca. Žalioci ne traže, niti su tražili više prava, nego što ih Skupština daje MANS-u i direktorici Vanji Čalović. Ranija presuda je dala konsekvantne odgovore, pa svako polemisanje sa takvim zaključcima i jasnim pravnim i činjeničnim obelodanjenjima je izlišno, ali to nije bilo „shvaćeno“ ili nije hteo shvatiti, ni viši, ali, ni niži sud.

Zaključno, s obzirom na dva navedena lična svojstva prvotužioca, organ tužene kao diskriminator je **proširio** akta diskriminacije **na drugotužioca i četvrtotužioca**, explicite nejednakim postupanjem kao što je navedeno primjera radi prema Nvo MANS, što je izazvalo povredu subjektivnih prava ličnosti tužilaca, kako je to više no temeljno obrazloženo u prethodnoj prvostepenoj presudi koju je s neobičnom pravnom i logičkom drskošću, a bogme i pravopisnom nepravopisnošću i neznanju komunikologije neosnovano derogirala viša sudska instanca.

Ovdje imamo sasvim nešto drugo, **državu Crnu Goru**, tj. **Skupštinu Crne Gore** koje ne patiše otkako je vodi **predsjednik Ranko Krivokapić**, jer on i njegova svita po svijetu, non-stop putuje i naravno nemislordno troši narodne pare (čitavo bogatstvo). Pošto je kazus takve prirode i nema nikakvog izgleda da će tražena odšteta nematerijalne štete biti prelakom podnijeta od Skupštine Crne Gore, to sud treba bez libljenja po diskrecionoj ocjeni, nesputan i bez ograničenja, jer ih ne nameće praksa ESLJP, da odredi naknadu nematerijalne štete. Ova naknada koja se traži zahtjevima iz ove tužbe predsjedniku Skupštine nisu ni za **nedelju** dana. A, s druge strane dom kojim predsjedava diskriminiše građane Crne Gore, omalovažava, ponižava ih i kidiše im na dostojanstvo!

Čast i ugled su pravna dobra koja prate čovjeka od rođenja do smrti. Jedinstven su objekt sudske zaštite. Čast ili dostojanstvo su unutrašnji, a ugled su spoljašnji element. Diskriminatorna akta organa tuženog su 29. i 30. jula 2013. teško narušila dostojanstvo i ugled tužilaca, koje je povređivanje jako multiplikovano tabloidima, što će ostaviti posledice za cjelokupne njihove živote. **U maloj Crnoj Gori sve se lako sazna: „Kako su Dž i. izbačili iz Skupštine“, zar ne? TO ĆE BITI VODODJELNICA I NAJVEĆI ŽIG NA ČAST TIH LJUDI.**

Kontekstno **pošteđivati državu** što dopušta da njen organ radi što radi i pravi štetu na sve strane je - **pogrešno**. Jedini nedostatak prethodne presude se tiče **visine odštetnog zahtjeva** na ime nematerijalne štete. Vidno je tu sud uzeo u obzir praksu ES o visini naknade kad su u pitanju mediji i opasnost tzv. gušenja medijskih sloboda.

Ovdje o tome nema ni govora što se tiče visine nematerijalne odštete, budući da primjeri koje je sud dao i praksa ES (Tolstoy Miloslavsky vs UK, Steel i Morris vs UK, Lepojić vs Srbije) nisu ni koherentni a nemaju ni realan koneksitet sa konkretnim slučajem najozbiljnije i nezapamćene diskriminacije koji je izvršio organ tužene i to Skupština Crne Gore, kao i konsekventnog teškog narušavanja prava na dostojanstvo, ugled i čast, kao dominantne korpusa prava ličnosti. Tolstoy Miloslavsky vs Ujedinjenog Kraljevstva, predstavka br. 18139/91, 13.7.1995. (nesrazmjerna naknada štete u slučaju klevete, tri puta veća od bilo koje prethodno dodijeljene naknade štete, prekršila je pravo na slobodu izražavanja). U ovom slučaju jedan historičar je objavio pamflet u kojem optužuje lorda Aldingtona za ratne zločine. Lord Aldington je tog historičara tužio za klevetu (u građanskom postupku) i dobio 1.500.000 funti naknadu štete. Taj iznos je bio tri puta veći od najvećeg koji je ranije bio presuđen u slučaju klevete. Steel i Morris vs Ujedinjenog Kraljevstva, predstavka br. 68416/ 01, od 15.5.2005. naknada štete je bila nesrazmjerna prihodima optuženih). Slučaj se ticao dvije osobe koje su napisale i distribuirale letak s naslovom "Šta nije u redu sa McDonald's-om?", a koji je bio kritičan prema ovom lancu brze hrane. McDonalds je tužio za klevetu i nakon dugog postupka, dobio 40.000 funti za naknadu štete. McDonalds nije sproveo presudu niti je tražio da mu budu isplaćeni sudski troškovi, koji su bili veliki. Evropski sud za ljudska prava je razmotrio slučaj i konstatovao da tuženi imaju veoma male zarade i da ih nije zastupao advokat. Lepojić vs Srbije, 6. novembra 2007. Evropski sud za ljudska prava u Strazburu (Sud) je utvrdio, da je podnosiocu predstavke, Lepojiću povređeno pravo zaštićeno čl. 10. EK. Sud je obavezao Srbiju da plati 3.000 evra na ime nematerijalne štete i 250 evra za troškove postupka. Podnosilac se žalio da mu je povređeno pravo na slobodu izražavanja po njegovoj privatnoj krivičnoj tužbi - ex gradonačelnika (P.J.)

Vladavina prava, kao ugaoni kamen pravne države, podrazumeva postojanje efikasnog sudskog sistema koji pruža djelotvornu zaštitu u slučaju povrede svih ljudskih prava i sloboda. Razumljivo je zato da sigurna garancija pravičnog postupka, kao izraz duha EK, ima istaknuto mesto u demokratskom društvu. S tim u vezi, treba reći da Evropska konvencija o ljudskim pravima, pored prava koja utemeljuju slobodu (**les droits fondateurs de liberté**), predviđa i zaštitna prava (**les droits de sauvegarde**) koja omogućavaju delotvornu zaštitu pomenutih prava. Jedno od najvažnijih zaštitnih prava je pravo na **pravično suđenje** sadržano u čl.6 EK. Ono obuhvata prava organizacionog i procesnog karaktera, pri čemu je u okviru procesnih prava, pored onih koja se tiču postupka sticto sensu, moguće izdvojiti i prava koja se odnose na sudsku odluku. Pravo na pravično suđenje pored izričitih garancija fer postupka, sadrži i implicitna jemstva nastala kroz praksu ES. Rukovođenje vladavine prava ima i poseban značaj u procesnom pravu. **Žalioci zato traže pravičnu presudu.** Stoga sud ima suverenu vlast i dalekosežno važan **društveni zadatak** da iscrpi slobodno sudijsko uvjerenje iz **čl. 220 ZPP** i žaliocima dosudi punu nematerijalnu naknadu u šta se žalioci uzdaju. I odredi troškove po AT-u.

ŽALBENI ZAHTJEV:

Viša sudska instances treba po čl. 380 st. 1 tač. 5 ZPP preinačiti presudu i usvojiti sve tužbene zahtjeve.

Troškovi žalbe po AT-u.

Podgorica, 1. februar 2016.

Punomoćnik žalilaca
Advokatsko ortačko društvo **Iustitia**
adv. Vladan S. Bojić i drugi
m.p. (manu proprio)

(l.s.) locus sigili

адв. Владан С. Бојић, извршни директор